

Проповед 177

Да следваш Бога

Прочит: Битие 12, 1 - 4

Скъпи братя и сестри,

Докъде сме готови да стигнем в следването на Бога? Доколко сме готови да пожертваме комфорта си и да направим стъпка напред в неизвестното, само защото Бог така е поискал от нас? Или май по-често се колебаем и се страхуваме да предприемем първата стъпка. За да следваш Бога се иска смелост и увереност, особено когато всички други са се отказали да го правят. През лятото на 1907 година херцог Борже става популярен със своето пътуване от Пекин до Париж. След като изминал едно голямо разстояние, превъзможвайки по пътя си значителни трудности, той навлязъл в палещите пясъци на пустинята Гоби. Последвало мъчително и тежко пътуване през пустинята. Един ден херцогът забелязал точка, която все повече растяла, и не след дълго колата спряла пред малка самотна къщичка. Оказало се, че това е Панг-Кианг, китайска телеграфна станция, намираща се на осем дни път от най-близкото населено място. Спътникът на херцог Борже поискал да използва случая, за да изпрати телеграма до Лондон. Чиновникът изненадано погледнал пътниците и се смутил. Започнал да гледа таблиците, накрая приел бележката с телеграмата и написал на нея числото едно. "Това е първата телеграма за днес?" - попитали пътниците. "Не" - отговорил чиновникът, "това е първата телеграма от основаването на станцията". "Искате да кажете, че шест години никой не е телеграфирал?..." Никой! Дълги кервани се точели, жадни и уморени пътници минавали, но на никого и не хрумвало да влезе във връзка с цивилизования свят. По същия начин изглежда и нашият свят - хиляди духовно гладни и жадни хора подминават Христос и не искат да чуват гласа Му. Възможността е толкова близо. Често и ние постъпваме така. Вървим през живота си и сме си набелязали цели, които ни се струват важни. Така обаче, вперили поглед в нашите собствени цели, забравяме да видим голямата цел - Исус Христос, Божия Син. Забравяме да видим, че само Той е и пътят, и истината, и животът, и никой не може да намери спасение освен чрез Него. Само малко хора откриват голямата истина и само малко хора искат да следват Спасителя. Днешният прочит от книгата Битие ни връща назад в човешката история и иска да ни запознае с един човек на име Аврам, един човек, който имаше в гърдите си сърце, посветено на Бога, и който беше подчинил живота си и всичко, което имаше, само на Бога. Затова и Аврам е описан в Божието слово като един, който има много голямо упование в Бога, който вярва на всяка Негова дума. Не можем да кажем, че Аврам беше много качествен като човек, и той имаше своите слабости и грешки; по отношение на Бога, обаче, Аврам не правеше компромиси и това ясно ще проличи и от днешната история. Ще се спрем на няколко важни послания от този текст:

1. Бог говори. Първото нещо, което можем да открием в този текст, е че Бог говори. "И Господ каза на Аврам..." Бог е в началото на всяко нещо и Той е Този, Който говори и Който ще изпълни. Бог стои в началото на Творението, Бог стои в началото на нашия живот, Бог стои в началото на нашето спасение. Бог е винаги в началото, Той има инициативата. Той е Този, Който прави нещата в живота ни. Това е нещо, което не

трябва да забравяме - Бог е винаги в началото. Така е и в тази история. Преди да се случи каквото и да било, научаваме че Бог е говорил. Бог има първата дума, а не Аврам. Инициативата е при Бога и това е въвн от всякакво съмнение. Трябва да запомним - Бог започва делото Си в нас. Той ни предоставя всяка възможност, Той ни дава посоката и ни казва какво трябва да направим, дори ни дава сила да го направим. И ако се върнем към първата си среща с Бога, ще осъзнаем, че истинският ни живот започва точно там, където сме Го срещнали. Начините, по които Бог ни говори, са много и разнообразни. Ще спомена само някои от тях - вътрешен глас, или просто чувство, или пък съвестта, Библията, или пък думите на някой човек. Ние не знаем по какъв начин Бог говори на Аврам и как го докосна. Обаче това, което знаем, е че Бог говори и Аврам Го чу и Го последва. Аврам трябваше да пожертва всичко. За него, обаче, да следва Бога беше по-важно от което и да било друго нещо. Защо Бог повика точно Аврам? За него не ни се казва, че имаше някакви особени способности, нито че изпъкваше над другите хора. Той обаче имаше едно голямо достойнство - искаше да следва Бога на всяка цена. И точно затова Бог го повика, не защото беше много надарен, а поради това, че беше верен. Внимателно се ослушвайте, даже когато нямате време, даже когато сте в стрес, даже и когато имате много работа. И тогава ще чуete какво Бог иска от вас, защото Той ни говори дори и преди да знаем основните си желания. Слушайте внимателно - Бог иска да говори.

2. Когато Бог говори, ни предизвиква да направим нещо радикално. Това е нещо, което изпъква особено ясно в тази история. Бог е подготвил големи задачи за нас. За да промениш живота си и да се посветиш изцяло на Бога, понякога е необходимо да излезеш извън рамките, в които си живял. Обикновено е лесно да вършиш в живота си това, което си вършил винаги. Ставаш по едно и също време, отиваш на работа, пак по едно и също време, дневният ти режим не се променя особено през годините, имаш си спокойствието на навика. Вярно, по този начин трудно можеш да израстнеш като човек и християнин, но така ти е по-сигурно. Понякога това е нещото, което най-много ни пречи в живота - страхът от промяната и нежеланието да променим удобството си. Има един друг библейски герой, който беше смел и не се страхуваше да промени живота си и ежедневието си - Исус Навин. Господ му каза (Исус Навин 1,9): "**Заповядвам ти: бъди силен и смел; да не се плашиш и да не се страхуваши; защото Господ, твоят Бог, е с тебе, където и да идеш.**" И този човек, който през живота си беше работил само като слуга на Мойсей, беше достатъчно смел и решителен да стане и да послуша Божия глас, да поведе Божия народ напред в непознатата земя и да я завладее. Така беше с Аврам, така беше с Исус Навин, така е и с всички онези хора в Библията, които имаха смелостта да последват Божия глас. Бог ги призова, призовава и нас, да излезем от затвора на удобството и да тръгнем след Него. Така беше с Аврам. За градовете, в които беше живял Аврам, знаем, че се казваха Ур и Харан. И двата града бяха известни центрове на търговията. Повечето от техните граждани бяха богати. При археологически разкопки, там са открити къщи с петнадесет, двадесет и повече стаи. Били са украсени пишно според източния обичай - с килими, мозайки и всякакви удобства. Аврам трябваше да пожертва много, за да последва Бога. Това не беше просто да преместиш шатрата си от едно място на друго, а да промениш живота си радикално.

3. Когато Бог те повика, може да се наложи да оставиш много неща, които са ти скъпи. Не беше лесно на Аврам. Той трябваше да пожертва много. Казвам го, за да не си мислим, че когато ние жертваме, жертваме много. Аврам трябваше да остави родната си земя, приятелите и роднините, езика, родното си място, почти всичко, което обичаше, да остави семейството си и хората, които обичаше - Аврам тръгна с най-близките си. Без да има жертва, не може да има благословение. Ние сме свикнали да получаваме и очакваме

да получаваме без да сме готови да даваме достатъчно. Това е белег на нашето общество и възпитание. Очакваме, че когато ни се прииска нещо, то ще ни се поднесе на тепсия - щом поискаме, и ще го получим. Истината е, че трябва първо да сме готови да пожертваме. Така беше и с Исус Христос - преди Възкресението имаше разпятие и кръст. Така беше и с Аврам: **"Излез от отечеството си и от бащиния си дом и иди в земята, която ще ти покажа."** За да станеш човек по Божието сърце, е необходимо да слушаш Неговия глас и да си готов да Го следваш където те заведе. Това е нещо, което също е много, много важно. Не да следваш Бога към точно определена цел, а там, където Бог иска да те заведе. На нас ни е трудно да вървим там, където ще ни заведат. Ние искаме да знаем крайната цел, искаме да вършим неща, които са ни ясни. Бог иска ние да слушахме Неговия глас. Искане да сме готови да вървим там, където Той иска, да сме готови да Му се доверим напълно. Когато се довериш на Бога, можеш да си сигурен, че Той ще те благослови. Извика ли те, стани и Го следвай там, където Той иска да те благослови. Остави всички онези неща, към които си привързан, и върви напред, защото благословението не е там, където ние се чувстваме добре и удобно, а там, където с доверие към Бога поставим живота си в Неговите ръце и го последваме, където и да ни заведе. Защото, даже и да се наложи да минем през долината на мрачната сянка, в края на краищата Бог ще ни заведе при бистрите води и при зелените треви – там, където няма да имаме недостиг на каквото и да било. За да се случи това, обаче, е необходимо да сме смели, да направим първата стъпка, да оставим нещата и удобствата към които сме привързани и да Го следваме там, където иска да ни води.

4. Бог взема Аврам в училището на вярата. Защо Бог иска Аврам да напусне родното си място и да Го следва там, където ще го заведе? Не можеше ли Бог да промени Аврам там, където си беше? Бог искаше да научи Аврам да не се надява и уповава само на себе си или на богатствата си, а на Бога. Това е същото като поставянето на приоритети. Ние или поставяме Бога на първо място в живота си, или Той остава на едно от последните места и това прави живота ни по-материален и бездуховен. Бог искаше да води Аврам по пътя на вярата. И ако Аврам е известен като баща на вярата не само за народа на Израел, но и на всички вярващи, това стана възможно до голяма степен чрез това решение: **"Аврам повярва и това му се вмени за правда."** Това е стих, изваден от една друга ситуация, но е девиз на живота на Аврам. Каквото и да поискаше Бог от Аврам, той се доверяваше и следваше Бога. Аврам стана човек на вярата чрез това решение и чрез своя избор. Когато Бог каза: "Излез!", Аврам излезе и това го направи човек на вярата. Колко от нас са готови да направят същото? Често ние сме пълни с оправдания защо не правим нещата, които Бог иска от нас. Веднъж ни пречат хората, а друг път обстоятелствата. Винаги си намираме оправдания. За да станеш Божий, трябва просто да се довериш на Бога. Преди години един известен със своята публична дейност срещу Бога безбожник призовавал на публичен диспут един известен проповедник. Проповедникът приел диспута при едно условие. Той казал: Аз ще доведа със себе си сто души, които са преживели чрез Евангелието спасителна промяна и тези хора ще засвидетелстват какво е направил Христос в живота им. А вие ще доведете сто души, които са преживели благословение и спасителна промяна чрез атеизма и безбожието си, които прокламирате. Безбожникът бързо се отказал от диспута, тъй като не било възможно да намери такива свидетели. Това е истина, която никога не бива да забравяме. Бог е този, който променя живота ни и ни дава нов смисъл и стремежи. Без Него животът ни би бил безсмислен. Обаче, за да се осъществи всичко това, трябва да Му се доверим, да пристъпим в училището на вярата и да слушахме какво Бог иска да ни научи. Без да Му се доверим, няма да можем да започнем пътуването на вярата и да се приближим до Бога, както направи Аврам.

5. Там където допуснем Бог да действа в живота ни, получаваме благословение. “Не иска ли Бог твърде много?”, ще каже някой. “Чак да оставя семейството си и да тръгна само с най-близките си да обикалям по света.” Без съмнение, това, което Бог иска от Аврам не е никак малко. Това показва, че Бог иска да Му поверим всичко в живота си, да излезем от рамките на фалшивата сигурност, да оставим спокойствието си и да вървим след Него. Но нека отбележим, че решението на Аврам не е авантюра, а стъпка на вяра. Бог не иска ние, християните, да сме авантюристи, а просто да Го следваме, защото това е най-добрият и сигурен избор. Бог обещава на Аврам: ***"иди в земята, която ще ти покажа. Ще те направя голям народ; ще те благословя и ще прославя името ти, и ще бъдеш за благословение. Ще благословя онези, които те благославят, а ще прокълна всеки, който те кълне; и в тебе ще се благославят всички земни племена."*** Бог обещава няколко много важни неща: обещава конкретно място, на което ще заведе Аврам. Когато го извежда от родния му дом, Бог вече е намислил едно точно определено място - ***"земята, която ще ти покажа"***. Обещава му сигурност и макар че сега се чувства слаб и неуверен, напускайки бащиния си дом - ***"ще те направя голям народ"***. Бог му обещава своята лична грижа и да не го изпуска от очите си - ***"ще те благословя ... и ще бъдеш за благословение. Ще благословя онези, които те благославят, а ще прокълна всеки, който те кълне; и в тебе ще се благославят всички земни племена."*** Бог обещава на този човек, който е останал бе нищо, такова благословение, което не може да си представи и най-заможният човек. И ако погледнем историята на Божия народ, ще видим, че точно така се получава. Аврам става не само голям народ, но и до ден днешен това, което направи, е за благословение на хората. Там, където се довериш, те чакат големи благословения, които много често надвишават земния ни живот. Бог обещава и че: ***"ще прославя името ти"*** Това е нещо, което всички ние получаваме, когато тръгнем с Бога. Нашият Бог е толкова велик, че тръгнем ли с Него, не може да не станем прославени. Апостол Павел ни казва, че...Важно е да осъзнаем това, което ни открива тази история - Бог ще бъде с нас и ще ни води по вечния път. Той ще бъде Този, Който ще ни пази от всякакво зло. Кой ще бъде срещу нас, ако Бог е откъм нас?

6. Какво правим ние. В края на пасажа ни се казва: ***"И така Аврам тръгна"***. Без да се замисли, Аврам тръгна след Бога. Какво е вашето решение? Готови ли сте да станете хора на вярата и да тръгнете на пътешествието, на което Бог ви кани? Ако имате смелостта да го направите, Бог ще ви благослови. Понякога ние искаме твърде много доказателства, за да тръгнем след Бога. Какво по-голямо доказателство от това, обаче, че Исус дойде и се пожертва за нас на кръста на Голгота. Той умря, за да живеем ние. Той е най-голямото доказателство за Божията грижа, доказателство, че Бог винаги прави първата стъпка. Затова, когато чуеш Неговия глас, не се колебай, а остави всичко и тръгни след Него, тръгни, въпреки че Той ще пожелае да направиш нещо съвсем радикално, остави всичко и Го следвай, остави Го да те вземе в училището на вярата и да те обучи да Му се доверяваш, защото там те чакат големи благословения, спасение и нов живот. Бъдете смели да следвате Бога, защото това е добрият избор. Амин.